

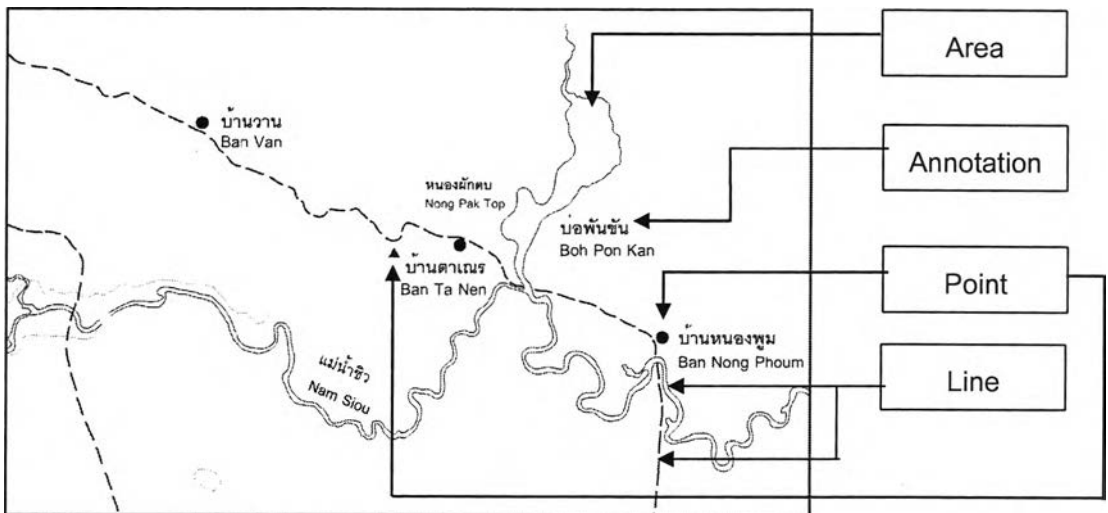

อภิปรายและข้อเสนอแนะ

1. กระบวนการซ้อนทับข้อมูลในแผนที่ ช่วยให้สามารถมองเห็นภาพรวมของข้อมูล และมีการเรียบเรียงข้อมูลเป็นระบบยิ่งขึ้น ซึ่งกระบวนการศึกษานี้ประกอบด้วยข้อมูล 2 ลักษณะ คือ ข้อมูลเชิงพื้นที่ (Spatial Data) และข้อมูลเชิงคุณลักษณะ (Attribute Data) โดย

1.1 ข้อมูลเชิงพื้นที่ (Spatial Data) ได้แก่ ข้อมูลจากแผนที่ภูมิทัศน์เชิงประวัติศาสตร์ (Historical Landscape Map) ซึ่งเป็นข้อมูลที่สามารถอ้างอิงกับตำแหน่งทางภูมิศาสตร์ (Geo-referenced) ทางภาคพื้นดินได้ โดยอยู่ในรูปของสัญลักษณ์ต่างๆ ดังนี้

- จุด (Point) เป็นการอธิบายถึงตำแหน่งที่ตั้งของข้อมูล ได้แก่ ที่ตั้งหมู่บ้าน จุดตัดของถนน จุดตัดของแม่น้ำ รวมทั้งตำแหน่งของศาสนสถานเก่าแก่ เช่น กู่ (สิ่งก่อสร้างสมัยขอม)
- เส้น (Line) เป็นการอธิบายลักษณะต่างๆ ของข้อมูลเชิงพื้นที่ ได้แก่ ถนน แม่น้ำ ห้วย เป็นต้น โดยรูปร่างของเส้นมีหลายลักษณะ ได้แก่ เส้นตรง เส้นหักมุม และเส้นโค้ง
- พื้นที่ หรือ รูปหลายเหลี่ยม (Area or Polygons) เป็นลักษณะขอบเขตพื้นที่ ซึ่งอธิบายขอบเขตของข้อมูลต่างๆ เช่น พื้นที่ป่าไม้ ทุ่งโล่ง พื้นที่ที่มีการผลิตเกลือ เป็นต้น
- Annotation เป็นการกำกับตัวอักษรบนแผนที่ เพื่อเป็นการให้ข้อมูลเกี่ยวกับ ชื่อสถานที่หรือพื้นที่ เช่น ชื่อถนน หมู่บ้าน แม่น้ำ เป็นต้น

ภาพที่ 7.1 ตัวอย่างลักษณะข้อมูลกราฟิคบนแผนที่ภูมิทัศน์เชิงประวัติศาสตร์

(Historical Landscape Map) ที่สามารถนำเข้าสู่ระบบภูมิสารสนเทศ (GIS) ได้

1.2 ข้อมูลเชิงคุณลักษณะ (Attribute Data) ได้แก่ ข้อมูลจากตาราง ซึ่งเป็นการจัดระเบียบข้อมูลจากบันทึกของ แอมอนิเย เปรียบเทียบกับแหล่งข้อมูลต่างๆ โดยการย่อข้อมูลและจำแนกประเภทของข้อมูลให้เกิดความชัดเจนและเป็นหมวดหมู่

วัน (Date)	เดือน (Month)	ปี พ.ศ. (ค.ศ.) (Year)	เวลา (Time)	ข้อมูลเชิงพื้นที่ (Location Relation)			
				ชื่อ (Placename)			ที่ตั้ง (Location)
				บันทึกของ แอมอนิเย	แผนที่เก่า พ.ศ. 2496	แผนที่ภูมิประเทศ พ.ศ. 2542	
			13.30 น.	เมืองสุวรรณ ภูมิ(Moeuong Sou Van Na Phoum) คำย่อ คือ เมืองศรีภูมิ	อำเภอ สุวรรณภูมิ	อำเภอสุวรรณภูมิ (Ampkoe Suwannaphum)	ทิศตะวันออกเฉียง เหนือติดต่อเมือง ยโสธร ทิศตะวันตก ติดต่อเมืองเกษตรวิสัย ทิศใต้ติดต่อเมืองรัตน บุรี ทิศเหนือติดต่อ เมืองร้อยเอ็ด

ข้อมูลเชิงคุณลักษณะ (Drscription)							
ความ เป็นมา	ลักษณะทาง กายภาพ ของพื้นที่	ขนาด (Size)	ประชากร (Population)	การประกอบ อาชีพ (Occupation)	ชุมชน (Community)	ศาสนสถาน (Temple and ancient ruins)	ภูมิประเทศ (Topography)
	เมือง	ยาว ประมาณ 1500-2000 เมตร ทิศ ตะวันออก- ตะวันตก และกว้าง 250-300 เมตร	มีประชากร ในบัญชี 1300 คน	ทำนาและผลิต เกลือ	บ้านเรือน ตั้งอยู่กระจัด กระจายไป ตามไต้ต้นไม้ มีหญ้าปิดบัง	มีวัด 6 วัด ที่วัด กลางมีพระ ธาตุหรือเจดีย์ ที่ก่อด้วยอิฐ ยอดแหลมสูง 15-18 เมตร มี ศาลาการ เปรียญครึ่ง วิหารครึ่งศาลา หลังคามุงด้วย แป้นเกล็ด	บริเวณที่เป็น เมืองสร้างอยู่บน โคกที่สูงกว่าทุ่งที่ อยู่รอบๆ 7-8 เมตร ซึ่งทุ่งที่อยู่ ที่ราบต่ำเรียกว่า หนองกู (Nong Kou) และหนอง นาแสง (Nong Na Seng)

ข้อมูลเชิงคุณลักษณะ (Drscription)			สถานภาพปัจจุบัน (Status)		หมายเหตุ
ภูมิอากาศ (Climate)	อุทกวิทยา (Hydrology)	พืชพันธุ์ (Vegetation)	พบ	ไม่พบ	
	มีน้ำเล็กน้อย	เลยจากน้ำชีไปมีต้นไม้และต้นไม้แคระ	.		

ตารางที่ 7.1 ตัวอย่างตารางข้อมูลเบื้องต้นที่ได้จากบันทึกของ แอมอนิเย เปรียบเทียบกับแหล่งข้อมูลต่างๆ ซึ่งเป็นข้อมูลเชิงคุณลักษณะ เพื่อพัฒนาสู่ระบบภูมิสารสนเทศ (GIS)

การเรียบเรียงข้อมูลทั้ง 2 ลักษณะ ถือเป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับระบบภูมิสารสนเทศ ซึ่งสามารถนำเข้าสู่ระบบภูมิสารสนเทศภูมิศาสตร์ (GIS) ได้ ซึ่งมีส่วนช่วยให้การค้นคว้าข้อมูล มีความชัดเจนและสะดวกยิ่งขึ้น

ชื่อ (Name)	ข้อมูลเกี่ยวกับเวลา จากบันทึกของ เอเจียน แอมอนิเย			
	วัน (Date)	เดือน (Month)	ปี (Year)	เวลา (Time)
บ่อพันขัน	23	มกราคม	2427	07.00

การจำแนกลักษณะ ทางกายภาพ	ขนาด		
	พื้นที่ (ตร.ม.)	กว้าง (เมตร)	ยาว (เมตร)
หนอง	400,000	200	2,000

ที่ตั้ง (Location)		
ทิศ	Latitude	Longitude
ตะวันออกเฉียงของเมืองสุวรรณภูมิ	103°56"00"	15°33'42"

ตารางที่ 7.1 ตัวอย่างการแจกแจงตารางข้อมูลเบื้องต้นที่ได้จากบันทึกของ แอมอนิ อย่างละเอียด เพื่อ เป็นการจัดหมวดหมู่ข้อมูล ซึ่งพร้อมพัฒนาสู่ระบบภูมิสารสนเทศ (GIS)

2. บันทึกการเดินทางสำรวจของ เอเจียน แอมอนิเย มีขอบเขตกว้างขวางครอบคลุมพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ควรมีการขยายขอบเขตพื้นที่เพื่อการศึกษา และทำความเข้าใจภูมิทัศน์ของพื้นที่เพิ่มเติม โดยอ้างอิงบันทึกการเดินทางของ เอเจียน แอมอนิเย เพื่อประโยชน์ต่อการสร้างความเข้าใจแก่ผู้สนใจ อย่างครอบคลุมและกว้างขวางยิ่งขึ้น

ทั้งนี้ ควรมีการพัฒนากระบวนการศึกษาภูมิทัศน์ ในรูปแบบต่างๆ เพื่อความน่าเชื่อถือของข้อมูล ประกอบกับการใช้ประโยชน์จากแหล่งข้อมูลอื่น เพื่อเป็นเครื่องมือช่วยในการศึกษา เช่น ภาพถ่ายทางอากาศ ซึ่งเป็นแหล่งข้อมูลที่สามารถให้รายละเอียดของข้อมูลเชิงพื้นที่ในบริเวณนั้นๆ ได้มาก และมีความสะดวกในการใช้งาน โดยข้อมูลจากภาพถ่ายทางอากาศ เป็นข้อมูลประเภทหนึ่งที่สามารถนำเข้าสู่ข้อมูลโดยกระบวนการดิจิทัลสู่ระบบภูมิสารสนเทศ (GIS) ได้อย่างสะดวก

ภาพที่ 7.1 แผนที่ประกอบรายงานการสำรวจของ เอเจียน แอมอนิเย

3. ควรมีการวิจัยในเชิงลึก โดยการเก็บข้อมูลเชิงลึกจากสภาพพื้นที่จริง ซึ่งแผนที่ภูมิทัศน์เชิงประวัติศาสตร์ (Historical Landscape Mapping) และข้อมูลอันเนื่องมาจากการศึกษา สามารถใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับผู้สนใจ ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นในการเก็บข้อมูลและศึกษาในเชิงลึก โดยแผนที่ภูมิทัศน์สามารถอ้างอิงตำแหน่งแห่งที่ในยุคสมัยนั้นเปรียบเทียบกับปัจจุบันได้ ซึ่งการทำความเข้าใจภูมิหลังของพื้นที่โดยการใช้ประกอบกับการใช้แผนปัจจุบัน และข้อมูลที่ได้จากการสำรวจในพื้นที่จริง จะเป็นเครื่องมือช่วยในการออกแบบวางแผนการทำงาน ซึ่งจะส่งเสริมให้กระบวนการเก็บข้อมูลมีประสิทธิภาพสูงสุดยิ่งขึ้น โดยจะช่วยให้สามารถเข้าใจรายละเอียดในเชิงลึกของพื้นที่ได้ดีขึ้น ซึ่งสามารถใช้เป็นข้อมูลอ้างอิง เพื่อประโยชน์ต่อกระบวนการศึกษา เพื่อประกอบการวางแผนในพื้นที่ชนบท (Rural Planning) อย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อพื้นที่ และคนในพื้นที่